

stranski oltarji, ki so znameniti po svoji izdelavi in starosti, pa so v popolnem razpadu. G. Zoratti Alojz, kipar in pozlatař iz Maribora, je že pričel z delom. Prebeliti bi bilo treba notranjost in zunanost cerkve. Stroški za to delo bodo ogromni. Ker farani, ki so po večini revni, teh stroškov ne bodo zmogli, se obrača predstojništvo cerkve na častilce Matere božje, da bi prispevali in darovali za potrebno olepšavo hiše božje. V Pušcavo vsak rad pohiti bodisi na romanje, bodisi na izlet, pa naj bo leto ali zima. Spomnite se, romarji in izletniki, One, ki kraljuje v Pušcavi — Matere božje — in prispevajte za ohranitev Njega svetlišča!

Slučaj Mortara po 80 letih.

Vatikanski list »Osservatore Romano« je objavil zadnje dni odprto pismo kanonika lateranske bazilike Pija Mortara na svoje nekdanje judovske tovariše. V pismu jih papežev prelat poziva, naj stopijo v katoliško Cerkev, kakor je to sam storil. Omenjeni poziv oživlja zopet spomine na slučaj Mortara, ki je vzbujal nekoč toliko pozornosti po celem svetu.

Leta 1855 se je rodil bogatemu židovskemu trgovcu Mortara v italijanskem mestu Bologna otrok. Ko je bil star sinko tri leta, je nekega večera naenkrat nevarno zbolel v odsotnosti njegovih staršev. Poleg bolnika je čula katoliška dekla, ki je bila prepričana, da bo fantek umrl in mu je podelila zakrament sv. krsta v sili. Dečko je ozdravil in dekli je narekovala vest, da je zaupala slučaj spovedniku. Spovednik je javil višji cerkveni oblasti, da se nahaja krščanec v judovskih rokah. Bologna je spadala tedaj k papeževi državi. Cerkevna oblast je bila obremenjena tudi svetna. Guverner je bil kardinal in ta je odredil, da morajo fantka prenesti iz židovske hiše v katoliško vzgajališče. Si lahko predstavljamo, kako so bili otrokovi starši na-

enkrat presenečeni. Ugovorom staršev so se priključili vsi židje v Bologni. Kardinal je zašel v največje neprilike, zadeva se je bila razširila preko mej cerkvene države. Poklical je na pomoč papeža. Sveti oče Pij IX. bi bil mogoče skrajša za kompromis, a se je bilo med tem polastilo slučaja liberalno časopisje z vso ljutostjo. Papež Pij IX. je ukazal, naj odvzamejo staršem otroka in malega Mortara so prinesli v Rim, kjer je bil predan krščanskim vzgojiteljem.

Do leta 1870, dokler je trajal boj za papežev državo, je bil slučaj Mortara neizčrpni propagandni material za liberalizem. Naenkrat pa se je zadeva preokrenila povsem nepričakovano.

Dne 20. septembra 1870 so naznanili Italijani v osvobojenem Rimu 15letnemu Martari, da je popolnoma prost. Njegov oče je že bil mrtev. Prišla je njegova mati, da bi ga odvedla, a je zadela na odločen odpor. Pij Mortara, kakor mu je bilo ime in se je pisal, se je zoperstavil, da bi zapustil zavod v Rimu in je izjavil, da hoče ostati katoličan ter postati duhovnik.

Radi te izjave mu je odkazal papež Pij IX. bivališče v Vatikanu. In Pij Mortara je tudi res postal duhovnik in pozneje celo prelat v Lateranu. Te dni je dočkal nekdanji judovski dečko 80. rojstni dan.

*

je bil župnik v Trbonjah nad Muto, odkoder se je preselil leta 1922 v Dramlje. Leta 1932 je stopil v pokoj in se nastanil pri Teharjih. Dobremu g. Jožetu častita k 70letnici »Slovenski gospodar« z željo: Ohrani ga ljubi Bog v zdravju še do nadaljnjih jubilejev!

Nesreče.

Smrtna nesreča kolesar

Proti Kamnici se je peljal na navadnem kolesu g. Josip Švajger, bivši policijski uradnik in kavarnar. Na hribu, ki se imenuje Montebello, mu je odrekla zavora, že bolj pritenet gospod je zgubil pri naglem teku kolesa duhaprisotnost, zadel ob železno obcestno ograjo, se prevrnil in obležal nezavesten. Poklicani mariborski rešilni oddelek je oddal težko poškodovanega v bolnico, kjer je podlegel poškodbi. G. Švajger je bil eden prvih slovenskih uradnikov, ki je prišel s prvim magistratnim komisarjem g. Pfeiferjem po prevratu v Maribor. Bil je obče znan in je rad povedal kaj iz časov, ko je bil osebni tajnik pod rajno Avstrijo znanega kranjskega deželnega glavarja barona Hajna. Zapušča ženo z nekaj še nepreskrbljenimi otroki. Rajnemu, ki je bil doma iz Oplotnice pri Slov. Konjicah, svetila večna luč!

Hudo je ponesrečil s kolesom v Mariboru v Smetanovi ulici stavbenik g. Ivan Spes z Betnavske ceste. Ponesrečeni se zdravi v mariborski bolnici.

Domačija je pogorela v Zg. Ložnici pri Mariboru posestniku Francu Podkrižniku. Radi vetrovnosti je preskočil ogenj še na stanovanjsko poslopje in je pogorela cela domačija. Škode je za 57.000 Din.

Avtomobilska nesreča pri Marenbergu je zahtevala 15 ranjenih. Na tovornem avtomobilu g. Rutarja iz Marenberga je bila skupina ljudi, ki se je peljala z Radla v Marenberg. Navzdol je odpovedala zavora in se je avto trikrat prevrnil. Težko poškodovana sta bila in prepeljana v bolnico v Slovenjgradec Franc Koch, posestnik z Radla, in Emil Knez iz Marenberga.

Več poslopij pogorelo. V Cirkovrah pri Pragerskem je upepelil ogenj dne 7. maja zjutraj ob pol petih stanovanjsko in gospodarsko poslopje Martina Paja. Radi močnega vetra so preskočili plameni še na domačijo soseda in posestnika Franca Jevšarja. Poslopja so bila krita s slamo in radi tega je imel ogenj lahko nalogo. — V Stopercah je pogorelo gospodarsko poslopje posestnice Terezije Ozvald. Škoda pri vseh treh pogorelih znaša 50.000 Din.

Osebne vesti.

Duhovniške vesti. Postavljeni so bili gg.: Jožef Varga, kaplan pri Sv. Juriju v Prekmurju, za provizorja istotam (20. febr. 1935); Alojz Peitler, kaplan na Muti, za provizorja istotam in za soprovizorja pri Sv. Jerneju nad Muto (27. marca 1935); Ivan Mak, župnik pri Sv. Petru na Kronske gori, za soprovizorja v St. Janžu pri Dravogradu (1. 4. 1935); Franc Glavnik, kaplan v St. Vidu na Planini, za provizorja istotam (12. aprila 1935); Franc Urleb, župnik na Dobrni, za soprovizorja pri Sv. Joštu na Kozjaku (1. maja 1935); Franc Glavnik, provizor pri St. Vidu na Planini, za provizorja na Prevorju in Jožef Presnik, resign. župnik na Prevorju, za provizorja pri St. Vidu na Planini (1. maja 1935). — Nastavljena sta bila gg.: Jurij Guzej, kaplan na dopustu in hišni duhovnik v bolnici v Slovenjgradcu, za kaplana pri Sv. Juriju pod Taborom, in

Franc Modrinjak, provizor v Artičah, za kaplana v Pišecah (1. maja 1935). — Prestavljeni so bili gg. kaplani: Adolf Adamič od Sv. Martina v Rožni dolini na Dobrno; Janez Petan od Sv. Antona v Slov. gor. h. Sv. Lovrencu na Pohorju, in Franc Šmon iz Nove cerkve na Remšnik z delokrogom v Ribnici na Pohorju (vsí 1. maja 1935). — Odpovedali so se župniji: Anton Esenko na župnijo St. Janž pri Dravogradu (s 1. aprilom 1935); Jožef Presnik na župnijo Prevorje in Franc Štiglic na župnijo Šmartno ob Dreti (s 1. maj. 1935). — Bolezenski dopust je dovoljen g. A. Bratkoviču, kaplanu pri Sv. Marku nize Ptuj (s 1. majem 1935). — Začasno nezasedeno ostane kaplansko mesto v Veliki Nedelji, Sv. Antonu v Slov. gor. in Sv. Martinu v Ložni dolini.

70letnica vpokojenega g. župnika. V Bukovžlaku pri Teharjih je obhajal 13. maja 70letnico vpokojeni g. župnik Jožef Sigl. Jubilant se je rodil 13. maja 1865 v Rogaški Slatini, sv. mašo je pel pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini 27. julija 1890. Kaplanoval je pri Sv. Janžu na Dravskem polju, v Kamnici, v St. Petru pri Mariboru in v Višanju. 19 let